U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedkyně Mgr. Daniely Zemanové a soudců JUDr. Barbary Pořízkové a JUDr. Radana Malíka v právní věci **žalobců: a) Wieslaw Owsianny – FIRMA HANDOLOVA MIRO**, se sídlem Zamenhofa 104/5, 64-100, Leszno, Polsko, **b) SCHWARZBURG s.r.o.**, se sídlem Srbova 360/1, Praha 8, oba zast. Mgr. Michalem Bieleckim, advokátem se sídlem Vodičkova 791/41, Praha 1 – Nové Město, proti **žalovanému: Celní ředitelství v Hradci Králové,** se sídlem Bohuslava Martinů 1672/8a, Hradec Králové, proti rozhodnutí žalovaného ze dne 6. 10. 2011, č. j. 9976-2/2011-060100-21, v řízení o kasační stížnosti žalobců a) a b) proti usnesení Krajského soudu v Hradci Králové ze dne 6. 1. 2012, č. j. 30 Af 44/2011 - 19, ve znění opravného usnesení Krajského soudu v Hradci Králové ze dne 27. 1. 2012, č. j. 30 Af 44/2011 – 30,

takto:

I. Kasační stížnost **s e o d m í t á .**

II. Žádný z účastníků **n e m á** právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti.

O d ů v o d n ě n í :

Kasační stížností se žalobci a) a b) (dále jen „stěžovatelé“) domáhají zrušení shora uvedeného usnesení Krajského soudu v Hradci Králové (dále jen „krajský soud“), kterým bylo pro nezaplacení soudního poplatku zastaveno řízení o žalobě směřující proti rozhodnutí žalovaného ve věci propadnutí vybraných výrobků podle ustanovení § 42d zákona č. 353/2003 Sb., o spotřebních daních, ve znění účinném za posuzované období.

Krajský soud své rozhodnutí odůvodnil tím, že stěžovatelé nesplnili poplatkovou povinnost i přes to, že je krajský soud k úhradě poplatkové povinnosti vyzval a stanovil jim k úhradě soudního poplatku přiměřenou lhůtu. S ohledem na skutečnost, že lhůta k zaplacení soudního poplatku marně uplynula, krajský soud dne 6. ledna 2012 řízení o žalobě zastavil.

V kasační stížnosti stěžovatelé napadli shora specifikované usnesení v celém rozsahu z důvodů podle § 103 odst. 1 písm. e) zákona č. 150/2002, soudního řádu správního, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „ s. ř. s.“). Stěžovatelé uvedli, že soudní poplatek za řízení byl

uhrazen z účtu jejich zástupce dne 6. 1. 2012, tedy před nabytím právní moci rozhodnutí o zastavení řízení. Napadenému usnesení dále stěžovatelé vytýkají zmatečnost a nesrozumitelnost, neboť je nesprávně datováno a obsahuje nesprávné údaje, týkající se vydání žalobou napadeného rozhodnutí, jakož i další nepřesnosti.

Kasační stížnost není přípustná.

Nejvyšší správní soud ze spisového materiálu ověřil, že krajský soud po podané kasační stížnosti usnesením ze dne 2. února 2012, č. j. 30 Af 44/2011-34, kasační stížností napadené usnesení dle ustanovení § 9 odst. 7, věty první, zákona č. 549/1992 Sb., o soudních poplatcích, ve znění pozdějších předpisů, zrušil. V odůvodnění tohoto zrušujícího usnesení krajský soud uvedl, že usnesení o zastavení řízení bylo zástupci stěžovatelů doručeno dne 6. 1. 2012, přičemž téhož dne byl oběma stěžovateli uhrazen i soudní poplatek za řízení v celkové výši 6000 Kč. Protože byl soudní poplatek uhrazen dříve, než rozhodnutí o zastavení řízení nabylo právní moci, krajský soud v souladu se shora uvedeným ustanovením zákona o soudních poplatcích usnesení ve věci zastavení řízení zrušil s tím, že v řízení bude nadále pokračováno.

Kasační soud dospěl k závěru, že kasační stížnost nemůže projednat, a to pro neodstranitelný nedostatek podmínek řízení. Pokud rozhodnutí soudu, které je napadeno kasační stížností v průběhu soudního řízení pozbylo platnosti, jako v tomto případě, soud v kasačním řízení již nemůže pokračovat a kasační stížnost věcně projednat, neboť rozhodnutí, které zasáhlo do tvrzených subjektivních veřejných práv stěžovatelů, již nemá nadále právní účinky. Vzhledem k tomu, že tyto právní účinky rozhodnutí pozbylo, nemůže již nijak zasahovat do právní sféry stěžovatelů. Proto je namístě v takovém případě kasační stížnost procesně odmítnout, neboť věcně soud již nemůže o takovém neexistujícím rozhodnutí krajského soudu meritorně rozhodovat.

Lze tedy shrnout, že je-li původní usnesení krajského soudu, které je kasačním soudem přezkoumáváno, zrušeno, odpadá z povahy věci možnost kasačního soudu zrušené usnesení věcně přezkoumat. Jinak řečeno, není již co přezkoumávat (odpadá předmět řízení). Jedná se o neodstranitelný nedostatek podmínek řízení, pro který je třeba kasační stížnost odmítnout podle § 46 odst. 1 písm. a) s. ř. s.

S ohledem na shora uvedené Nejvyšší správní soud postupem podle § 46 odst. 1 písm. a) s. ř. s., ve spojení s ustanovením § 120 s. ř. s. kasační stížnost stěžovatelů jako nepřípustnou odmítl.

O nákladech řízení o kasační stížnosti rozhodl Nejvyšší správní soud podle § 60 odst. 3 s. ř. s., ve spojení s ustanovením § 120 s. ř. s. tak, že žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti, byla-li kasační stížnost odmítnuta.

P o u č e n í : Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 29. března 2012

Mgr. Daniela Zemanová
předsedkyně senátu